

نشستی در حاشیه جشنواره فیلم فجر فارس؛

نشست خبری دوتن از اساتید هنری فارس با اصحاب رسانه و مخاطبین جشنواره فیلم فجر

نشست خبری نقد و بررسی فیلم‌های منتخب جشنواره فیلم فجر به همت انجمن سینمای جوانان استان فارس و اداره ارشاد شیراز در کافه کتاب اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شیراز برگزار شد

به گزارش خبرنگاران بخش فرهنگ هنر و رسانه گزارش خبر، نشست خبری نقد و بررسی فیلم‌های منتخب جشنواره فیلم فجر به همت انجمن سینمای جوانان استان فارس دفتر شیراز و اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس برگزار گردید.

در این نشست ابتدا مسعود احمدی از فیلمسازان موفق استان فارس و شهر شیراز با نقد کوتاهی بر فیلم سینمایی سرهنگ ثریا گفت: فیلم می‌توانست ضرب آهنگ بهتری داشته باشد هرچند تک لوکیشن بود خلاقیت چندانی در آن دیده نمیشد ولی نمیشه از بازی خوب بازیگرانش گذشت که نشانه کار کردن گروه کارگردانی با بازیگرانش و داشتن تمرین اساسی که در تاتری ها امری بدیهی است که هم کارگردان لیلی عاج و هم بازیگر نقش اول زن (ژاله ثامتی) هر دو از خوابهای تآثر هستند

گفتنی است: استاد اصغر گروسی نیز با تائید سخنان مسعود احمدی عزیز به همین میزان نقد از فیلم سینمایی سرهنگ ثریا بسنده کرد و مابقی نقد را به عهده حضار گذاشت

به عقیده بنده عدم ترجمه یا حتی زیرنویس نقاطی از فیلم که زبانی غیر از فارسی داشت نیز از ضعفهای این اثر بود به نحوی که جاهای از فیلم به دلیل نفهمیدن دیالوگ‌های ماجد بیننده شک به جاسوس بودن او میکرد (گمراهی مخاطب عام را در پی داشت) بلندگوهای قدیمی یک المان (نشانه) خوبی بود که صدای خواسته به حق سرهنگ ثریا به گوش جهانیان برسد کما اینکه همین صدا باعث جابه‌جایی اشرف شد باشد که صداهای بیشتر به نابودی اشرف بینجامد.

در پایان نشست نقد اساسی هر دو هنرمند به سمت و سوی فیلم سینمایی عطر آلود کشیده شد به نحوی که مسعود احمدی آن را ماقبل نقد خواند و همچنین از مشکل تکنیکال فیلم فیلمبرداری سطحی و موسیقی آزار دهنده متن فیلم تا فیلمنامه ضعیف فیلم گفت و اذعان داشت نمی‌دانم چرا هادی مقدم دوست که خود نویسنده چیره دستی هست نوشتن فیلمنامه را به کسی دیگه واگذار کرده و در پایان عم این فیلم را به آش شله قلمکار تشبیه کرد.

شایان ذکر است استاد اصغر گروسی هم با تاکید بر ضعف اساسی فیلمنامه با وجود هادی مقدم دوست فیلمنامه این فیلم را گره پشت گره خواند و گفت این فیلم یک فیلم سانتی مانتالیسم بود و فقط میخواست با احساسات مخاطب بازی کند و شاید برای مخاطب عام راضی کننده باشد موسیقی این فیلم نیز بیشتر حکم خلا پر کن داشت و حتی انتخاب بازیگر زیاد مناسب نبود